

OPONENTNÍ POSUDEK

Jako ústřední téma si Kristýna Cílková vybrala postavu Sněhurky.

Předmětem jejího zájmu se stala žena.

Podle historika náboženství J. Bachofena byla prvotní formou sociální organizace v období prehistorie - gynokracie – vláda žen – založená na kultu bohyně Matky.

Tento kult vyjadřovaly dva důležité symboly země a voda.

Žena je tady jako symbol vnitřní síly i pokušení. Je zde souvislost mezi reálným a reálně nedosažitelným.

Podle Kybaliona „ Vše je dvojmo, vše má dva póly, vše má svůj pár protikladů, stejné a nestejně je totožné, protiklady jsou v přírodě identické, jen rozdílné ve stupni. Extrémy se dotýkají, všechny pravdy jsou jen poloviční pravdy, všechny rozpory lze uvést v soulad.“ Autorka se inspiruje pohádkou, hrou a je jí taktéž blízký humor.

Na plátně staví vedle sebe dvě figury téže ženy. Vpravo je zobrazena postava před aktem poznání a vlevo je znázorněna skutečnost poznání..

Lákadlo dobra a zla a následný poznatek.

Kde se začíná příběh? Kde jsou prameny našeho individuálního života?

Která zasutá dobrodružství a které zapomenuté vášně formovaly bytosti? Odkud pochází rozmanitost rozporných rysů a tendencí, z nichž se skládá náš charakter? Naše kořeny sahají nepochybně hlouběji, než si uvědomujeme. Nikdo a nic není bez souvislostí. Rozmáchlý rytmus určuje naše myšlenky a jednání.. Křivka našeho osudu je částička mohutné mozaiky, která po staletí vytváří a obměňuje tytéž prastaré obrazce. Každé z našich gest opakuje nějaký ritus prapředků a zároveň anticipuje posunky budoucích pokolení/zde jablko poznání/. I ta nejosamělejší zkušenost našeho srdce je přijetím nebo dozníváním minulých, nebo budoucích vášní.

Nikdo není nic a přitom každý je celý vesmír. Jde o neustálé hledání sama sebe . A to především zajímá autorku.

Kristýna zvolila neutrální podklad . Jde vlastně o bílou barvu - barvu všech barev , barvu počátku i konce, barvu všeobsažnou a všeřikající .

Každá myšlenka působí a manifestuje se jinou formou a různým barevným chvěním.

Myšlenka se obklopí adekvátním chvěním, které jí odpovídá, vpraví ji do stavu chvění, který se rovná jejímu, a který s ním harmonuje.

Tímto způsobem se dostane každá myšlenka do chvění a zplodí barvu, která odpovídá podstatě myšlenky. Jestliže silné emoce přivedly naše myšlenky z rovnováhy, dostane se rytmus jejich chvění do prudkého pohybu, původní barvy se změní podle síly hnutí mysli. A protože podstata je nehmotnost, volí autorka právě ji.

Energetická substance v přírodě je jediná a nedělitelná, není žádný rozdíl mezi pohybem těles a pohybem představy – pohybem vzrušení. Obojí jsou stejného druhu, proto nám zde Kristýna představuje svou vizi.

Není to vždy přímá cesta, která vede k nám samým, k sebepoznání a sebenaplnění, nejbližší bývá často nejkřivolatější, proto si vážím autorky, která dle mého názoru je velice přemýšlivá, zvědavá a jde svou vlastní cestou .

Líbí se mi čistota projevu. Staví své poznatky na dávných základech,znalá všech grafických technik a postupů.

Z mé strany tuto práci vysoce hodnotím a jsem přesvědčena, že autorka půjde nadále nelehkou cestou , kterou si zvolila.

HODNOTÍM stupněm A

Bohuslava Olešová

